

Udgifter, som Stationens Bedligholdelse vil kræve i Fremtiden. Naar det ærede Medlem saa henviste til, at Kolonierne paa Vestkysten give et meget stort Understud og at man her maatte endog vilde stabe et nyt Bestindien, naar man anlagde en Station paa Ostkysten, har han ikke Ret deri. Thi ganske vist give Kolonierne paa Vestkysten nu et Understud af 180,000 Kr., men jeg har allerede anført ved anden Behandling og skal gentage det her, at siden 1850 have de grønlandiske Kolonier indbetalt kontant til Statskassen 5 Millioner Kr. og ville vi gøre Ret og Skel mod Kolonierne paa Vestkysten og Kolonierne i Grønland i det hele taget, bør dette tages i Betragtning, og ville vi der regne blot Renten af denne Sum til gode for Kolonierne, ville De se, at Understudet for en væsentlig Del bliver dækket. Det ærede Medlem spurgte, hvorledes vi forholdt os med Hensyn til Assurancen af Skibene. Der er den kongelige grønlandiske Handel sin egen Assurandør. Derigennem er der opparet et stort Beløb — det vil sige, det er egentlig ikke opparet, men tilgodebrevet i Bøgerne — og vi staa os meget godt ved denne Ordning, idet der, som jeg allerede har nævnt er meget saa forlis, og de ligge meget langt tilbage i Tiden. Besejlingen af Ostkysten vil heller ikke bringe os noget Tab i saa Henseende, det er jeg overbevist om. Den behøver nemlig ikke at forceres, men kan foretages med stor Forsigtighed, netop fordi der ikke vil være nogen Nødvendighed for at komme derind i et bestemt Aar, er Besejlingen hver det Aar, kan den udsættes til det følgende Aar. Saa spurgte det ærede Medlem om, hvorledes det forholder sig med Højhedsretten over Ostkysten, men den Sag er jo i og for sig ganske klar. Efter at Kaptajn Holm har været oppe paa Ostkysten i 1884, er der ingen Tvivl om, at Befolkningen deroppe paa Angmagalik lever under dansk Højhedsret. Det vil blive erkendt af alle Nationer, men det er ingenlunde tilstrækkeligt til at holde fremmede Nationer borte, hvis vi ikke havde vor Højhedsret der, at vi oplyde vore Forpligtelser over for denne Befolkning deroppe, ved at sørge for at beskytte og hjælpe den, saaledes som vi ere forpligtede til at beskytte og hjælpe den. Selvfølgelig hører Højhedsretten op, naar vi abandonnere den, og hvis vi ikke gøre dette Skridt, som der her er Tale om, og man saa fra Udlandets Side spørger, om der er noget fra dansk Side at erindre imod, at de grunde en Station ved Angmagalik, kunne vi ikke sige noget dertil. Vi kunne ikke abandonnere

denne Koloni og dog samtidig holde paa Højhedsretten, skønt vi nægte at opfylde den Forpligtelse, vi have til at sørge for Befolkningen. At det skulde være en Fantasi, at fremmede Nationer skulde tage Station oppe ved Angmagalik, maa jeg bestemt bestride. Der er forskellige Interesser, som ville kunne lede fremmede Nationer til at oprette Stationer deroppe, der er navnlig ogsaa dette, at Angmagalik vil blive en meteorologisk Station af stor Betydning. Jeg skal tilføje, at meteorologiske Sagtagelser kunne gøres deroppe uden Spor af Befolkning ved blot at have en Mand deroppe til at gøre disse Sagtagelser, paa samme Maade som man udfører de meteorologiske Observationer i saa godt som alle Kolonier paa Vestkysten. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om her at forlange en Bevilling til i Fremtiden at udføre dette, men det er givet, at fremmede Nationer meget vel ville kunne ofre ikke lidt paa at saa denne Station inddraget under deres meteorologiske Observationer. Og dertil kommer endelig, at der netop fra Angmagalik er god Lejlighed til at anstille Sagtagelser med Hensyn til Indlandsisen, med Hensyn til Gletscherdannelsen o. s. v., og det er ogsaa noget, som vel kan friste andre Nationer. Enhver, som har fulgt nogenlunde med, hvad der er fremkommet paa dette Omraade i fremmed Litteratur, vil give mig Ret i, at Fristelsen er nærliggende og navnlig nærliggende for en Nations Bedkommende, som ikke vil tage i Betænkning at ofre det ringe Beløb, som der her er Tale om, for at grundlægge en Station deroppe. Det, man skal opnaa ved Stationen, er jo først og fremmest at bevare Befolkningen ved Siden af selve Missionsvejmedet. Men herpaa skal jeg ikke komme nærmere ind, jeg har ved anden Behandling haft Lejlighed til at udtale mig nærmere derom, og jeg forstod ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) jaaledes, at naar han kunde komme hørt fra disse Hensyn, som han mente, burde tages til Udgiften og til Besejlingsvanskelighederne, vilde han ikke være uwillig til at gaa med til selve Bevillingen. — Hermed skal jeg tillade mig paa det bedste at anbefale denne Sag til det høje Ting; det er en Sag, som ligger dem meget paa Sinde, som have med Grønland at gøre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Den meget store Række af Endringsforslag vedrørende Kirke- og Undervisningsministeriets Budget skal jeg kun udtagelsesvis og for enkelte Posters Bedkommende komme nær-